

L'AVENTURA, EN SOLITARI

Un gat vell, difícil

Vell gat de la política, encara amb corda per a bona estona, ara només ven un producte: una candidatura —Unidad Comunista— que s'enfronta a tirs i troians. Al fons, l'odi de Reagan i les benediccions —dubtoses— de Moscou.

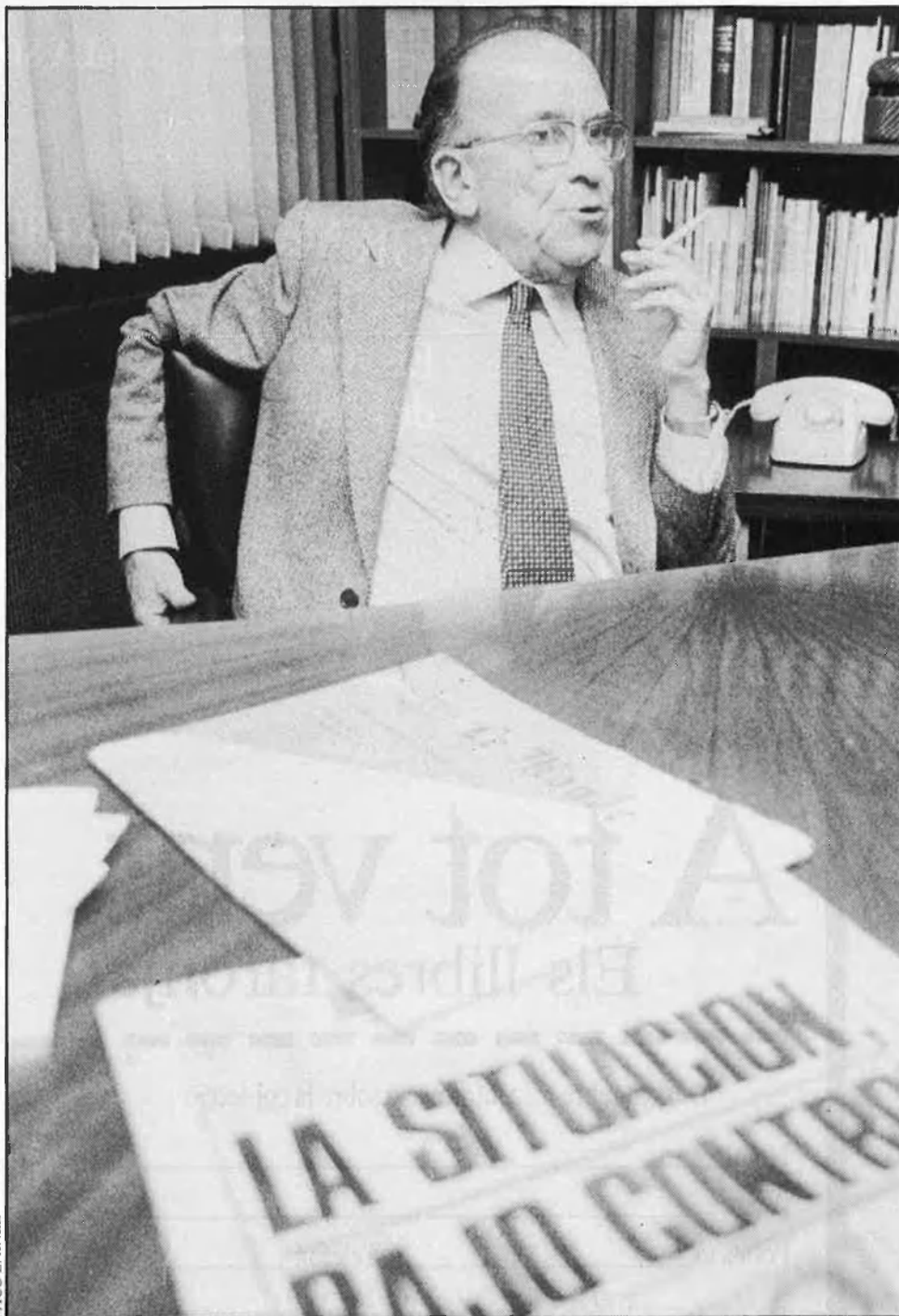
Enrique Conde

Santiago Carrillo no s'atura, en cos de camisa, atenent mil assumptes pel local que mostra a l'entrada el rètol «Ahora S.A.». En aquest pis madrileny, que legalment és la redacció de la revista dirigida per Carrillo, s'ha anat forjant pas a pas la seua progressiva separació del Partit Comunista. Ara és el centre d'operacions de la candidatura Unidad Comunista, amb la qual concorre don Santiago a les eleccions del 22 de juny en una agosarada aventura en solitari.

El gat vell de la política aborda aquest nou rètol amb una energia que sembla de vegades impròpia de la seua edat. La major part dels qui li foren fidels en un altre temps formen part ara de la coalició Izquierda Unida. Això no obstant, el nostre entrevistat assegura que no se sent sol. «En absolut —respon rotundament—, cap comunista no es pot sentir sol, per difícils que siguin les circumstàncies, quan sap que hi ha milers de persones al seu país, milions a tot el món, disposades a fer front a les injustícies d'un sistema que es basa en l'explotació, en la creació de milions d'aturats i que posa en perill contínuament la pau mundial».

Així, doncs, solitàriament solidari amb la humanitat, el veterà corredor de fons mira sense nostàlgia allò que ha deixat enrere, el Partit Comunista que dirigí, el qual va contribuir a mantenir dempeus en la clandestinitat i que tingués el seu lloc al sol de la democràcia. ¿Què en queda, d'aquell partit? Segons Carrillo, «la tradició i la història heroica d'haver estat, amb José Díaz, el partit que sostingué la guerra contra el feixisme, que durant quaranta anys fou l'única força que animà sense treva l'oposició a la dictadura, i que contribuí de forma determinant el restabliment de la democràcia».

Les desavinences al si de la família comunista tenen motivacions molt diverses. «No crec que siga encertat d'atribuir a cap persona o grup determinat una crisi com la del PCE, que apareix també, sota formes distintes, en els diferents països —diu Carrillo—. A Espanya em pense que ha influït la confluència de la dreta i la direcció actual del PSOE per establir un sistema bipartidista que impedis l'opció de centre i anul·lès l'opció comunista. Les influències exteriors, crec, caldria buscar-les especialment en organitzacions alemanyes, tal com s'ha

PACO LAINEZ

demostrat en el cas Flick, disposades a impedir que, a Espanya, els comunistes jugàssem un paper significatiu. Recentment, la premsa ha recollit inclús les subvencions que institucions dependents de l'administració nord-americana concedeixen a sindicats i organitzacions que s'oposen als comunistes».

Però també la Unió Soviètica juga en el tauler mundial de les influències. Carrillo es va guanyar a pòls la malvolença dels dirigents soviètics durant anys i hi ha qui afirma que des de l'ambaixada de l'URSS veuen amb bons ulls la unificació dels comunistes espanyols, però sempre que Carrillo reste al marge de l'operació. «No

eleccions, i en general, en el nostre país. No crec que una coalició en la qual s'integren partits com ara els carlins i els humanistes, i persones que, sense esmentar noms, s'han autoqualificat com a anticomunistes, pugua responsablement qualificar-se d'esquerra. Nosaltres no renunciem a la recomposició de l'esquerra».

A l'hora de detallar com s'ha d'aconseguir aquesta recomposició, Carrillo ho veu molt clar: «Comptant amb els milions de treballadors que veuen en els socialistes una opció d'esquerra, i comptant amb els comunistes. Tota la resta és una simple acumulació de sigles amb un escassíssim significat polític en molts casos, i que no pot oferir cap garantia de fermesa,

En les circumstàncies valencianes inclús aspira a obtenir algun escó: «Sense cap triomfalisme, em pense que les nostres candidatures al País Valencià, que a València encapçala Juan Villalba, poden no sols tenir resultats molt dignes, sinó assolir una representació parlamentària, que suposa la possibilitat que els treballadors que consideren necessària la presència comunista al Parlament puguen, al País Valencià, fer útil el seu vot».

En la seua disputa immediata del mateix electorat amb Izquierda Unida, sembla de vegades que Carrillo ataca més aquest adversari que al govern o a la dreta, tot i que el nostre interlocutor s'afanya a aclarir que no és així: «El que he fet des que s'anuncien les eleccions és precisament explicar que el nostre adversari és, com ho ha estat sempre, la dreta, i que, per això, no podem compartir els plantejaments dels qui, de fet, coincideixen amb la dreta per combatre allò que anomenen una candidatura del PSOE. Una candidatura és una cosa molt més seriosa i més greu, cosa que no vol dir que no siguem rigorosos en la crítica a la gestió del govern, com ho he fet al llarg de la legislatura al Parlament».

Arribats en aquest punt, un es pregunta i pregunta a l'entrevistat què és avui i en aquest país ser comunista. «Ni jo, ni crec que ningú —declara Carrillo— no ha d'establir una definició dogmàtica del que és ser comunista. Però aquests es caracteritzen per la dedicació a una causa que la història demostra que és justa, l'alliberament per part de l'home de l'explotació. Estic segur que la gran majoria dels qui pensen això, com molts d'altres homes i dones progressistes, el 22 de juny votaran les candidatures d'Unidad Comunista».

Aquest és el gran objectiu cap a on, tenaçment, don Santiago porta ara i adés la conversa. Per sol·licitar el vot al juny, els carrillistes proposen alternatives que ens resumeix així: «La idea central de la nostra campanya serà la de la necessitat que la veu dels treballadors, de les seues llistes i reivindicacions, arriben a les Corts. Juntament amb això, la garantia que només un grup de parlamentaris seriosos, coherents, comunistes, puguen acomplir aquell paper al llarg de la pròxima legislatura. Nosaltres ens presentem amb la idea de: «Los comunistas, seguro», que resumeix tota la nostra filosofia en aquesta campanya. En el doble sentit que els comunistes som necessaris a les Corts per

PACO LAINEZ

«Nosaltres no ens vam tirar per terra el 23-F».

és en absolut cert —desmenteix, enèrgic—. La prova d'això està no sols en les converses, positives, que una delegació de la Mesa, que jo encapçalava, vam tenir pel desembre passat a Moscou, sinó en la mateixa atenció que al llarg del XXVII Congrés del PCUS es prestava, en la premsa i en la televisió soviètiques i entre els mateixos delegats del Congrés, als acords que en aquells dies tenien lloc entre la Mesa i el PCPE.»

El cas és que les opcions a l'esquerra del PSOE es presenten, davant l'electorat, dividides. Don Santiago reclama la legitimitat de la genuïna etiqueta esquerrana. «La presentació de les nostres candidatures permet que hi haja una opció comunista, en aquestes

d'homogeneïtat, d'esquerra, al capdavall».

Mentre, a parer de Carrillo, Izquierda Unida no té consistència, la seua Unidad Comunista gaudeix de bona salut arreu del territori espanyol. «La Mesa —detalla— ha presentat candidatures en 48 circumscripcions, ja que a Canàries, on la direcció oficial encara no ha trencat el PCE, donem suport a la candidatura encapçalada per José Carlos Mauricio. Som, per tant, una força d'implantació nacional, gens desdenyable, com ho va demostrar recentment la presència en la II Assemblea Nacional, celebrada a Madrid, de més de tres mil representants de les nostres organitzacions. Sense disminuir, per això, la importància de la nostra presència en altres regions, crec que Madrid, Andalusia i el País Valencià són els llocs on la nostra organització és més forta».

NOVETATS EN LLIBRES

VERINOSA LLENGUA

Xavier Pericay i Ferran Toutain
Pròleg de Joan Ferraté

Un llibre polèmic que critica radicalment les tesis oficials sobre el model de llengua que s'ha d'usar als mitjans de comunicació.

EDITORIAL EMPÚRIES

LLIBERTAT PER LA DEMOCRÀCIA

Fèlix Cucurull
192 pàgs. Alliberament, 18

Reflexions sobre la pena de mort, les presons, etc., i, és clar, sobre la reivindicació nacionalista catalana.

EDICIONS DE LA MAGRANA

CATALANS DE 1918

J. V. Foix
L'Alzina 11, 96 pàgs.

Una mostra única del famós «dieteri» de Foix, en què descriu brillantment una època crucial per a la cultura catalana.

EDICIONS 62

SENIÀ

P. Gómez i M. Puigcerver
Llengua/3r EGB

A través del conte i de la imatge, s'afavoreix l'aprenentatge de la nostra llengua. Aprovat per la Generalitat valenciana. Amb una proposta didàctica per al mestre.

BARCANOVA

ÉS MOLT SENZILL, DIGUEU-LI CATALUNYA

Josep Guia
3a edició

L'autor, un català del sud, com ell s'anomena, diu les coses pel seu nom, i ens fa una proposta que trenca amb el vell catalanisme regionalista.

EL LLAMP

JOSEP JANES. EL COMBAT PER LA CULTURA

Jacqueline Hurlty
Presentació de Jordi Castellanos

Col·lecció Biblioteca de Cultura Catalana, núm. 60.

CURIAL EDICIONS CATALANES, S.A.

DICCIONARI CASTELLÀ-CATALÀ

Els diccionaris de l'Enciclopèdia. De venda en llibreries.

ENCICLOPÈDIA CATALANA

L'ESCLETXA

Renada-Laura Portet
Pròleg de Francesc Ferrer i Gironès
Col·lecció «L'Aplec», 176 p.

Novel·la finalista al Sant Jordi 1983 que ens parla de la situació angoixant del català al Nord.

EL LLAMP

CONFIDENCIAL

Beatriu Civera
Col·lecció Literària, núm. 6

La recuperació d'una veu important de la nostra narrativa.

GREGAL LLIBRES

LES QUATRE ESTACIONS

Josep Piera, Ignasi Mora i Joan M. Monjo
Col·lecció la Unitat, Núm. 105

Aplec de narracions sobre la terra i el temps.

EDITORIAL TRES I QUATRE

evitar la dretització i l'incompliment dels seus programes, per aconseguir que es legisse d'acord amb els interessos de la classe obrera i de les capes populars, i a més la garantia que els vots a Unidad Comunista no es manipularan, no es perdran. Nosaltres no ens vam tirar a terra el 23 de febrer de 1981, no hem donat suport crític al PSOE, hem encapçalat les lluites contra la reconversió i contra l'abaixada de les pensions, hem estat al front en les manifestacions contra l'OTAN. I alhora no hem fet demagògia antisocialista.»

La pòlissa d'assegurances que ens oferiran els publicistes d'Unidad Comunista ens cobriria contra els principals problemes d'aquest país. Demanem a Santiago Carrillo que n'assenyale els més importants segons el seu criteri. «Els prioritaris són, al meu parer, la garantia de la pau, que exigeix el tancament de les bases americanes, l'efectiu control de la desnuclearització d'Espanya, la signatura del tractat de no-prolifерació d'armes nuclears i la no-presència dels organismes militars de l'OTAN. La lluita contra l'atur, començant per una política de llocs de treball en el sector i les empreses públiques. La incorporació dels joves al treball i al desenvolupament social, cultural i humà, acabant amb la marginació a què es veuen abocats per aquesta societat. La profundització de les llibertats democràtiques, que continuen sent, en molts aspectes, precàries. La consolidació, finalment, de l'Estat de les autonomies, amb l'impuls de les transferències. També hi ha un problema cada vegada més preocupant, com és el dels efectes de la integració en la CEE. Nosaltres volem proposar la denúncia de l'actual Tractament d'Adhesió a la renegociació d'un de nou, més favorable per als interessos del nostre país.»

Don Santiago trau a relluir el seu conegut sarcasme i se li insinua el somris en la meitat de boca que no té ocupada a aguantar la cigarreta, quan es refereix a la «modernització» d'Espanya que han convertit en lema de campanya altres grups polítics: «Creiem que el problema no és modernitzar Espanya, sinó afrontar els problemes que abans he assenyalat. Fer una altra política econòmica i social, reduir el poder dels poders fàctics, garantir la pau, etc. El que cal, per tant, no és una política «moderna», ja que aquest mot no pot voler dir res, sinó fer una política progressista, d'esquerra real.» □

LLIBRERIA TRES I QUATRE

Pérez Bayer, 11. Tel. 352 91 10. 46002-València